

Ümmetin İhmalkârlığı ve Kurtuluş Yolu!

Ümmet ihmalkâr mıdır?

Gazze’de yaşanan olaylara bir tepki olarak son dönemde tekrarlanan bir soru: Ümmet ihmalkâr mıdır? Ümmetin ihmalkâr olduğunu düşünmek ona yönelik bir haksızlık olur mu?

Evet, ümmet ihmalkârdır; ancak bu ihmalkârlık, şüphesiz ümmetten ve evlatlarından istenen daha büyük olsa da Gazze olaylarında ortaya çıkmadı; ancak ümmet, İslam’ın otoritesinin kaybolmasından ve onu yeniden tesis etmek için çalışmadığından, en aşağılık insanlar tarafından yönetilmesinden ve İmamsız, kalkansız ve biatsız kalmasından beri ihmalkârdır; zira ümmetin kerim Nebisi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: مَنْ مَاتَ كَيْفَ مَاتَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً **“Kim de boynunda Halifeye biat olmadan ölürse cahiliye ölümü ile ölür.”** Bu nedenle ümmet, geçen yüzyılın başında Hilafetin yıkılması trajedisiyle uyanmasından ve daha sonra merkezine Yahudi varlığının yerleştirilmesinin zemini hazırlanmasından bu yana bu ihmalkârlığın faturasını geniş bir coğrafya üzerindeki evlatlarının kanıyla ödedi.

Her ne kadar ümmetin içinde devleti ikamet etmek ve bir İmam tayin etmek için çalışan kimseler olsa da kesinlikle ümmet, o günden bugüne kadar ihmalkâr davranmıştır. Bu ihmalin sonucunda da neredeyse her gün yeni bir trajediyle uyanmaktadır; nitekim Gazze’de yaşananlar bize uzak değildir. Devleti kurmak ve İslam’ın otoritesini yeniden tesis etmek için çalışanlar, yeterliliği sağlayamadıkları ve bu azim farzı yerine getirmedikleri sürece, bir bütün olarak ümmet veya tamamı ihmalkâr olup yeterliliğin hasıl olmasını talep etmelidir; dolayısıyla risalet sahibi ümmet olarak vacibini yerine getirdiği, İslami hayatı yeniden başlattığı ve İslam davetini dünyaya taşıdığı zaman ihmalkâr olmuş sayılmaz.

Aksine ümmet, Gazze, Suriye, Burma veya Doğu Türkistan’daki mustazafların çağrısına cevap verip onlar için harekete geçse, sonra da geri dönüp sessiz kalarak İslam’ın otoritesini kamil bir şekilde yeniden tesis etmek ve Allah’ın indirdikleriyle hükmetmek için çalışmazsa, o zaman da aynı şekilde ümmet ihmalkâr olmaya devam eder ve başta İslam’ın zirvesi olan ve ordulara tevdi edilen Allah yolunda cihad etmek olmak üzere hayat sahasında olmayan şerî hükümlerin tamamı zimmetinde kalmaya devam eder.

Ancak realite, İslam’ın güç ve otoritesi olmadan Gazze’de veya başka bir yerdeki toprakların özgürleştirilmesinin, namusların ve mukaddesatların korunmasının mümkün olmadığını kanıtlamıştır ki kaide de şöyle demektedir: “Vacibin Ancak Kendisi ile Tamamlandığı Husus da Vacibtir.” Bu nedenle ümmet büyük bir ihmalkârlık içindedir ve kendisinden talep edilen de büyüktür; bu ise İslam’ın otoritesinin ve Müslümanların da liderlerinin ve İmamlarının yeniden tesis edilmesidir; böylece Gazze ve Gazze dışındaki yaraları sarmak ve yaşanan tüm trajedilere son vermek için çalışacağı gibi İslam’ı da dünyanın dört bir tarafına yaymak için çalışacaktır. Bu yüzden mesele, kardeş bir ülkeye yardım etmek ve birtakım paralar bağışlamak değildir; aksine mesele, ümmet olması vasfıyla ümmetin Allah’ın dini için kararlı bir duruş sergilemesidir. Burada ümmetin ihmalkâr olduğunu söylemek, ümmete yönelik bir haksızlık anlamında değil, aksine vakıyı tasvir etmek anlamında söylenmiştir.

Peki talep edilen nedir?

Binaenaleyh bugün Rabbani liderlerden, davetçilerden ve İslam’ın sancağını taşıyanlardan talep edilen, maneviyatları yükseltmeleri, azimleri bilemeleri, kararlı bir şekilde harekete geçirmeleri, ümmete Rabbine karşı hüsnüzan beslemenin zarureti hatırlatmaları, ümmeti O’na kavuşmaya teşvik etmeleri, O’nun rızasına ve cennete rağbet ettirmeleri ve ümmeti O’nun azabından ve ateşinden korkutmalarıdır. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle

buyurmuştur: **بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا** “**Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz ve kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz.**”

Önemli olan tüm bunlarda, ümmetteki fikri harekete geçirmeye ve onu sadece İslam akidesi temelinde düşünmeye sevk etmeye hırs göstermektir; böylece ümmetin kolektif davranışının yönünü sadece akide belirleyecektir; çünkü ümmetteki fikri süreci harekete geçirmek, kalkınmanın temelidir.

Burada ümmeti yönlendirmeden ve onun için çözümler sunmadan, ümmetin derisine bürünüp onun cılız ve başarısız bir ümmet olduğunu, eyleme geçemediğini ve diğer milletlere yük ve ağırlık olduğunu düşünmek gibi onu olumsuzluk içinde boğmak da doğru değildir; zira sömürgecinin ajanının borazanlığını yapanların ümmete yönelik psikolojik savaş bağlamında teşvik ettiği şey tam da budur; bilakis ümmetin teşvik edilmesi, Nübüvvet metoduna göre fikri olarak liderliğini elde etmek yoluyla talep edilene doğru sevk edilmesi, Sahabelerden ve Fatihlerden şerefli İslam modellerinin hazırlanması gerekir; dolayısıyla şayet bu konuda başarısız olursak başarısızlığımızın sorumluluğunu ümmete yüklememeliyiz, aksine Allah'ın izniyle başarılı oluncaya kadar çabalarımızı tekrarlamalıyız.

Ümmet de diğer milletler gibi liderliği takip eder... Dolayısıyla liderlik kaybolduğu veya ihmal edildiği zaman, suç sadece doğaları gereği itaatkâr olan kamuoyuna yüklenmez, bilakis aynı şekilde ümmetin liderliğinin sorumluluğunu taşıyanlara da yüklenir.

Diğer bir ifadeyle ümmet kendi kendine liderlik etmeyecektir, aksine onu yöneten ve işlerini gözeten birileri olacaktır; nitekim şayet lider ümmeti harekete geçirip muayyen ve belirli bir yöne yönlendirmezse, ümmet kendiliğinden harekete geçmeyecektir; dolayısıyla siyasi çalışmanın aksiyonlarından ve değişimin sünnetlerinden biri de işte budur.

Sorumluluğun büyüklüğü üzerinde durduğumuzda, bir bütün olarak ihmalkâr olan bir ümmetimiz ve İslam ile onun liderliğini almaya çalışan liderlerimiz vardır; bu da onlara, ihmal edilen yönleri araştırıp düzeltme ve insanları talep edilen yöne yönlendirme sorumluluğu yüklemektedir.

Kurtuluş eylemine nasıl başlarız?

Aksa Tufanından sonra ümmetin kendisini sömürgeciye karşı açık bir halde bulması ve kurtuluş eylemini başlatmasını sağlayacak tüm güç araçlarından yoksun olması, ümmeti şok ve şaşkınlık içinde bıraktı.

Peki ümmet için kurtuluş, egemenlik ve bağımsızlık nasıl gerçekleşecek? Şayet bilinçli ve muhlis liderleri etrafında toplanmazsa, stratejik boyutlar düzeyinde nasıl en tehlikeli bir aktör haline gelecek ki? Şayet ümmet, atılan sloganların içeriğini araştırmadan ve bunları İslam terazisine koymadan kendi önünde sloganlar atan en yakınındaki kişilere karşı duygusal bağlılıkla yetinirse denklemi nasıl kendi lehine çevirecek? Ayrıca ümmet, değişim için bir bedel ödemedi en kolay ve güvenli yolları tercih etmeye devam ederse, gerçekliğini nasıl değiştirecek? En önemlisi de ümmet, İslam'ın hükümlerinin bilincinde olmadan, iyiliği emredip kötülükten nehyetmeden ve çoğunluğu bilinçli ve muhlis olup açıkça hak üzere olanlar olmak üzere en yetenekli insanları seçmeden insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olarak kendi hayırına nasıl geri dönecek? Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ** “**Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız.**” [Al-i İmran 110] Bir hadiste Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu geçmektedir: **وَإِنَّ دِينَ اللَّهِ لَنْ يَنْصُرَهُ إِلَّا مَنْ أَحَاطَهُ اللَّهُ مِنْ جَمِيعِ جَوَانِبِهِ** “**Kesinlikle Allah'ın dinine ancak (dinden taviz vermeksizin) bütün yönleriyle kuşatan yardım edebilir.**” [Beyhaki Delâil'de rivayet etmiştir]

Bugünkü mesele çok ciddi, hayati ve varoluşsal bir meseledir; zira küfür ve tiran güçlerine karşı denklemi tersine çevirmek, ümmetin İslam'ın hadari projesi hakkında genel bilinci olan liderlerini seçmesi, hızla bu liderliğin etrafında toplanması, bu liderliğe avucunun ayasını ve kalbinin semeresini vermesi durumunda mümkün olacak bir husustur.

Rejimlerin bugünkü durumunu gözlemleyen biri, onların komploların bir parçası oldukları, İslam ülkelerinin işgalinde sömürgeci kâfir adına hareket ettikleri ve Yahudi varlığını korudukları ümmetin önünde tamamen ifşa olduğunu görecektir; dolayısıyla onların komplo yönünde aktif, kurtuluş yönünde ise aciz olduklarını görmekteyiz; zira bu rejimler, bu işlevsel varlık için gerçek demir kubbeleridir; aksine onların tamamı, tek bir mişkattan gelen ve sömürgeci kâfirin İslam toprakları üzerindeki hegemonyasını sürdürmek ve Müslümanların dinleri temelinde birleşmesini engellemek için türettiği işlevsel varlıklardır.

Tanımlanan bu ihanet, ahlaki açıdan çökmüş rejimleri, uygulamanın ertelenmesiyle yok olmaya ve batmaya mahkûm etmiştir; aksine onların çöküşünün Yahudi varlığı ve onun arkasındaki Batı için yankı uyandırıcı ve dehşet verici olması beklenmektedir; ama ona koruma sağlayan sistemlerin bariyerlerini kaldırmadan bu varlığı yok etmek düşünülemez.

Aksa Tufanı sonrasında şekillenen bu ifşa, fikirle olmasa bile ihsasla büyükten küçüğe ümmetin tüm fertlerine yayılan bir bilinç oluşturmuştur. Ayrıca ümmet, kendisini sömürgeciliğin boyunduruğundan kurtuluşa iten en önemli meselelerin de farkına varmıştır; bu meselenin başında ise, ümmetin kendi zaferini araştırarak pusulasını ona göre ayarladığı, varlığının farkına vardığı ve seleflerinin ve büyük liderlerinin yolunu takip ederek öncü rolünü yeniden tesis ettiği Filistin meselesi gelmektedir.

Siyasi olarak denklemi tersine çevirmek mümkün müdür?

Mevcut koşullar altında durumu rejimlerin aleyhine çevirerek onları halklarının önünde daha büyük bir izolasyon için yaşatmak ve nihai karar anı için bir zemin hazırlamak mümkündür; bu ise hem İslami kamuoyu üretmeye ve ümmetin fikri liderliğini odaklanmak, hem de İslam'ın ana fikirleri hakkında terennüm etmek ve onlara yönelik kamuoyunu olgunlaştırmak yoluyla olur; dolayısıyla bölgeselci ulusal projeleri ve Sykes-Picot hangarlarını reddetmek ve yaşadığımız tüm krizlerin nedeni olarak insanlara bunları olduğu gibi göstermekle birlikte İslami vahdet, İslami Hilafetin olduğu İslam Devleti ve Halife'nin sancağı ve liderliği altında cihad etmek de bu kabildendir.

İslami kamuoyunu olgunlaştırmak ve onu İslam'ın otoritesi altında yaşamaya hazırlamak, beklenen bilinçli hareketin tohumu olup bunun semeresi de ümmetin kesintisiz tufanıdır ki şüphesiz bu faydalı olan bir gözlemdir; dolayısıyla ordular, İslam'a ve Müslümanlara yardım konusunda ağır davranıp gecikse de bu, sadece Allah'ın bildiği bir hikmetten dolayıdır; zira bizler sonuçlardan sorumlu değiliz, aksine bizler amel etmekle sorumluyuz ve sonuca Allah Subhanahu kefil olacaktır. Bu yüzden bizler, İslam ülkelerindeki ordulardan yardım istediğimiz için bizi suçlayan birinin sözlerine hiç aldırış etmiyoruz; nitekim sonra bu kişinin bunu yapmak yerine Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi, NATO ve Vestfalya uluslararası topluluğu gibi kafir güçlere yalvardığını görmekteyiz! Dolayısıyla bunların hepsi, sömürgeciliğin İslam'a ve onun ehline karşı ilan ettiği haçlı savaşındaki araç ve silahlardır.

Özel tarzda bir devlete olan acil ihtiyaç

Ümmetimiz bugün rejimlerin ajan, hain ve başarısız olduğunu, insanca bir yaşamın en temel ihtiyaçlarını bile sağlamaktan aciz olduklarını fark etmiş olup artık onlardan Filistin için bir yardım beklememektedir; zira onların durumu şöyledir; halklarına zulmetmek ve onları uçuruma sürüklemektir. Dahası aynı şekilde ümmet, bu kantonların gerçek anlamda bir devlet olmadıklarını, aksine onların, ecdadımızdan gafil bir şekilde ümmetin kalkınmasını geciktirmek için sömürgeci kâfirin boyutuna göre inşa edilmiş sömürgecinin hangarları ve sömürgecinin arka bahçeleri olduklarını da fark etmiştir; işte bizler, bu güne kadar bu gafletin bedelini ödüyoruz; bu nedenle bizler insanlara, Lübnan'ın bir devlet olmadığını, Tunus'un bir devlet olmadığını, tüm egemenlik unsurlarına sahip olan devlete yönelik gerçek mefhumu, kötüleşen gerçeklikten çıkmak için talep edilenin bir devletin varlığı olduğunu, ancak bunun herhangi bir devlet olmadığını, aksine bunun Müslümanları savunan, İslam'a dayalı olan, İslam'dan başka hiçbir şeye dayanmayan Müslümanların devleti olduğunu söylediğimizde

herhangi bir muhalefetle karşılaşmayacağız. Zira bu fikir, özellikle son dönemde yaşanan olaylardan sonra her zamankinden daha fazla kabul görecektir; çünkü tamamen perişan ve sefil olan ümmet, birilerinin kendisini küresel kapitalizmin cehenneminden ve mevcut rejimlerin istismarından kurtarmasını beklemektedir. Dolayısıyla kapsamlı olan küfre, İslam'ın fikhî, tarihî ve kültürel bağlamından çıkarılmış bazı hükümleri değil, ancak kapsamlı bir İslam karşı koyabilir. Ancak bunun için bir devletin ve yürütme organının olması gerekir; bu da ancak Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'nde gerçekleşebilir.

Sonuç:

Sonuç olarak bu ümmet, gaflet içinde evet, ihmalkâr evet, mustazaf evet ve yaralı evet; ancak o, zafer ve iktidarın vaad ildiği bir ümmettir; bu yüzden bugün ümmet, acılara, yaralara ve kısıtlamalara rağmen Allah'ın izni ve yardımıyla bu dini güçlendirme bağlamında devam etmekte, kurtuluşun yollarını, kendisine kimin liderlik edeceğini ve kendisini bu acı gerçeklikten kimin kurtaracağını araştırmakta ve kalkınması ve izzeti yolunda büyük bir çaba harcamaktadır. Diğer bir ifadeyle ümmet, ümmetin gözlerini ve içindeki seçkin kişileri aramaktadır. Gerçekten de bugünün en mustazaf insanları, Allah'ın izniyle değişimin imamı ve yarının liderleridir. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلُهُمْ أُيَمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ** **“Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları (mukaddes topraklara) varis kılmak istiyorduk.”** [Kasas 5]

Her ne kadar vaad edilmiş bir ümmet olsa da ancak Rabbanî vaad, egemenlik ve iktidar, Allah'ın aziz Kitabı'nda, O'nun mümin kullarına (yani iman ve salih amelî daha yüksek olanlara) yönelik olarak gelmiştir ki böylece egemenlikleri kapsamlı olsun ve ümmetin geri kalanı da bu şerefe nail olsun. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا إِنَّهُمُ الْفَاسِقُونَ** **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.”** [Nur 55]

Buna göre ümmet için, yerdekilerin ve göktekilerin razı olacağı bir devlet içinde tam ve kapsamlı bir şekilde dinine dönmekten başka bir kurtuluş yolu yoktur. İbn Ömer Radıyallahu Anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir; Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ** **“İyne yoluyla alışveriş yaptığınız, öküzlerin kuyruğuna yapıştığınız, tarımı seçtiğiniz ve cihadı terk ettiğiniz zaman Allah size öyle bir zillet musallat eder ki, dininize dönüncüye kadar onu üzerinizden atamazsınız.”**

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Visam Atrâş – Tunus